Aristotel

S-a Născut: 384 î.Hr., în Stageira, Chalcidice, în apropiere de Macedonia

A murit: 322 B.C., în Chalcis, Euboea, Grecia

Aristotel a fost unul dintre cei mai mari scriitori şi filosofi greci, rivalizat doar de Platon. Acesta a slujit scopului cunoaşterii, aşa cum era considerata în acei ani de început ai omenirii; teoriile sale influenţând toată lumea deopotrivă.

Pentru Aristotel logica însemna articularea condiţiilor, iar apoi determinarea cauzelor. A fost primul filosof care a creat un proces de deducţie logica, lege formulata astfel: două propoziţii valide nu pot da naştere decât la o a treia propoziţie, la fel de valida ca primele două. Deoarece sfera necunoscutului era foarte mare, s-a putut astfel ocupa de o filosofie generală, care va servi ca baza a cunoaşterii în secolele următoare. În centrul filosofiei lui Aristotel se afla omul.

Datorită faptului că a fost născut în Stageira, mai este numit de unele documente şi Stagirite. Aristotel era fiul lui

Phaescidide, medicul curţii regale macedoniene; totuşi ambii săi părinţi au murit când el era copil. După moartea lor, în 367 î.Hr., a fost trimis să studieze la Academia din Atena, condusa în acele timpuri de Platon. Aristotel a rămas la Academie ca elev iar după aceea ca profesor, timp de douăzeci de ani, plecând după moartea lui Platon.

La invitaţia regelui Hermias s-a căsătorit cu fiica adoptiva a acestuia Phythias, cu care a avut o fiică botezată la fel ca mama ei. Aristotel a deschis noi academii şi i-a fost profesor lui Alexandru cel Mare timp de trei ani.

La vârsta de 50 de ani, Aristotel a inaugurat Lyceum-ul, o şcoală ateniana care conducea cercetări în toate subiectele. Lucrările acestui mare filosof au rămas ca notiţe pregătite pentru seminariile ţinute la aceasta şcoală. Aceste note au fost publicate de către ultimul director al acestui liceu, Andronicus din Rhodos, la aproximativ 300 de ani după moartea lui Aristotel.

Curând după întoarcerea în Atena, sotia lui, Phythias a murit. A avut o relaţie de scurta durata cu Herplylis, cu care a avut un fiu numit Nicomachus. Odată cu moartea lui Alexandru cel Mare în 323 î.Hr., Aristotel a părăsit Atena plecând în Chalicis unde a şi murit.

Cele mai importante contribuţii ale lui Aristotel au fost în biologie şi istorie, teme pe care a susţinut numeroase lecţii. Operele lui Aristotel au fost redescoperite în secolul al XVI-lea, în timpul Renaşterii, în Italia, iar în Franţa, un secol mai târziu, aceste scrieri având mari influente asupra autorilor perioadei respective.

Euripide

S-a născut: 23 septembrie 480 î.Hr. În Salamis, Grecia
A murit: 406 î.Hr. În Macedonia

Tatăl lui Euripide a fost Mnesarchus sau Mnesarchides, iar mama sa Cleito. Originea familiei este discutabila, însă erau destul de înstăriţi pentru a îi asigura fiului lor o educaţie potrivita. Deşi îi plăcea foarte mult filosofia şi ştiinţa a decis să-şi petreacă majoritatea timpului singur. În timp ce alţi contemporani ai săi erau politicieni activi şi personalităţi ale lumii publice, singura manifestare a lui Euripide în această direcţie a fost un epitaf scris la comemorarea atenienilor ucişi în războiul cu Syracus.

În 454 î.Hr. Euripide a fost ales să-şi prezinte opera la un festival de teatru. Cu câţiva ani în urma câştigase premiul întâi la acelaşi festival, onoare pe care o va mai avea numai de patru ori. Ca autor de teatru tragic nu a fost respectat de ceilalţi scriitori de comedii. Chiar dacă opera sa era bine cunoscuta, nu prea era apreciata de public. Unii chiar au scris piese în care au batjocorit modul de a fi a lui Euripide.

Modul lui de a scrie era un mic mai neconvenţional pentru perioada respectiva. Dialogul operelor sale era simplu, iar valorile morale şi religioase erau de cele mai multe ori vorbe din popor. Operele sale erau deseori criticate pentru structura neconvenţionala, şi pentru prologul lor. Conflictul pieselor de teatru ale lui Euripide se exercita de obicei în interiorul personajelor şi nu între doi oameni, cum era obişnuit spectatorul.

Euripide a plecat din Atena în anul 408 î.Hr. şi a fost

acceptat la curtea regelui Archelaus al Macedoniei. A murit acolo doi ani mai târziu. A fost presupus ca a scris aproximativ 90 de piese, însă numai 19 s-au păstrat până în zilele noastre.

Herodot

S-a născut: 484 î.Hr. În Halicarnas în Asia Mica
A murit: 425 î.Hr. în Thurii, Italia

Herodot este considerat ca fiind părintele istoriei. Datele exacte ale naşterii şi morţii lui nu sunt cunoscute, dar probabil familia lui a fost înstărită. Unii istorici cred că era înrudit cu poetul Panyassis. A fost exilat din Halicarnas de către Lygdamis pentru un complot împotriva legilor persane.

După exilul sau a petrecut o mare parte din viaţa sa pe insula Samos. Apoi a călătorit în Asia Mica, Egipt, Grecia şi Babilon. În timpul călătoriilor sale a cunoscut unii dintre cei mai mari gânditori ai vremii care l-au preţuit şi respectat. Într-un moment al vieţii sale s-a întors în Halicarnas pentru a restabili conducerea constituţională. În 447 î.Hr. s-a mutat într-o colonie noua numita Thurii, în Italia sudica; colonie patronata de atenieni. A murit în acest oraş, fiind înmormântat în piaţa publica.

În timpul şederii sale în colonia grecească, Herodot a scris

„Istorii”, prima opera occidentala care narează unele evenimente în ordinea cronologica a lor. Opera este împărţită în noua parţi. În prima parte analizează cultura şi istoria popoarelor antice, celelalte parţi vorbind despre secolul al V-lea î.Hr. şi despre războaiele greco-persane, cele două mari centre ale lumii. Informaţiile acestei cărţi au fost obţinute de Herodot în timpul călătoriilor efectuate.

Hipocrate

S-a născut: 460 î.Hr. pe insula Cos din Grecia
A murit: 377 î.Hr. în Larissa

Hipocrate a fost un medic celebru din Grecia, care şi-a câştigat reputaţia ca fiind părintele medicinei. Totuşi, se ştiu puţine lucruri despre el, cu excepţia faptului că a călătorit mult în Grecia şi Asia Mica, pentru a aduna informaţii şi pentru a preda.

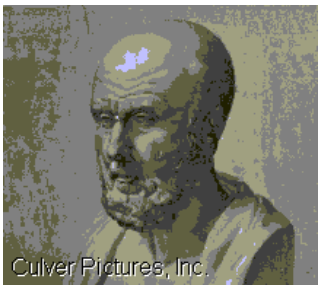

Platon îl numea pe Hipocrate „Asclepios al insulei Cos”, o frază din care rezulta ca Hipocrate venea dintr-o lunga linie de savanţi bine-cunoscuţi. Aristotel a făcut referiri la Hipocrate ca fiind „marele medic” care însă avea o statură mică.

O colecţie de aproape şaizeci de lucrări, intitulată „Corpus Hippocraticum”, în care autorul vorbeşte despre anatomia omului, tratamente şi etici medicale a fost fondata de Hipocrate. Unele din manuscrise datează din secolul al X-lea d.Hr. Cei care

au studiat aceasta opera au ajuns la concluzia că ideile exprimate şi stilul scrierii variază de la lucrare la lucrare. Se presupune de asemenea ca lucrările au fost scrise pe parcurs de un secol sau mai mult. De aceea este îndoielnic faptul ca Hipocrate a scris toate lucrările, dar este recunoscut ca marea figura istorica a cărui lucrări au reprezentat baza medicinei.

Pentru eforturile sale în a revoluţiona medicina, jurământul lui Hipocrate este luat de toţi absolvenţii de medicină.

Homer

S-a născut: secolul al IX-lea î.Hr., în Ionia, Grecia
A murit: secolul al IX-lea î.Hr. în Grecia

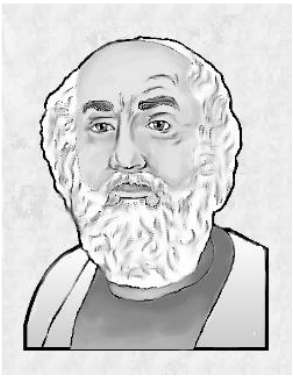

Puţine lucruri sunt cunoscute, cu certitudine despre Homer. Este acceptat faptul că a trăit în Ionia, în secolul al IX-lea sau al VIII-lea î.Hr. Este cunoscut ca scriitor al Iliadei, o colecţie de povesti tradiţionale şi folclorice, care au fost transmise din generaţie în generaţie, pe cale orală. Odiseea este de asemenea atribuita lui Homer, deşi nu se ştie sigur dacă acesta a fost autorul ei.

Probabil Homer a fost un poet singuratic, sărac, îmbătrânit care a cutreierat Grecia antică. Locul naşterii lui nu a fost

determinat exact până acum şi probabil, nu se va determina niciodată cu siguranţă.

Cântece şi povestiri despre Războiul Troian, din secolul al XII-lea, erau bine-cunoscute în Grecia, şi, în timp au devenit parte a tradiţie greceşti. Deoarece acestea erau ştiute în parţi diferite ale Greciei, şi au trecut prin multe generaţii, multe dintre ele reflectau diferenţele specifice regiunilor din care veneau. Homer a reuşit să combine aceste povesti într-un mod unic, creând astfel Iliada.

Grecii antici preţuiau foarte mult operele lui Homer şi le consultau atunci când se aflau în dileme morale. Atât Iliada cât şi Odiseea au fost traduse în limbile moderne, iar poezia lor este considerată un lucru unic.

Platon

S-a născut: 427 î.Hr. Atena, Grecia

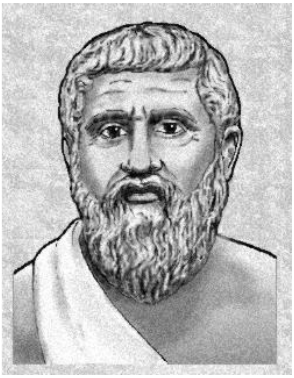

A murit: 347 î.Hr. Atena, Grecia

Platon este considerat ca fiind cel mai important filosof din Grecia antică. Sistemul sau filosofic a fost considerat mult timp ca fiind de actualitate. Născut într-o familie de aristocraţi atenieni, Platon a vrut să devină politician pana în momentul când a

realizat ca omul nu are nimic de câştigat din politica.

Încă din copilărie, Platon a fost bun prieten cu Socrate, om care a avut o mare influenta asupra sa. După execuţia lui în 399 î.Hr., Platon, împreună cu câţiva prieteni, a plecat spre Megara pentru a-l vizita pe Euclid.

Când avea aproape patruzeci de ani, Platon a călătorit în Italia şi Sicilia, unde l-a întâlnit pe Dion, cumnatul regelui Dionysius I. În anul 387, după ce s-a întors în Atena, Platon a fondat o şcoală în care tinerii puteau să înveţe sistematic politica şi ştiinţă. Şi-a dedicat restul vieţii acestei scoli, care a şi-a schimbat numele în Academie. Mulţi tineri, provenind din medii sociale diferite au devenit elevi ai lui Platon, cum ar fi Aristotel şi Dion.

Pentru o perioadă scurta, în 367, Platon a plecat în Siracus pentru a-l deveni profesor lui Dionisie II. Când aceasta încercare a eşuat, Platon a revenit la Academie, unde a continuat să scrie şi să predea pana când a murit. Platon este renumit pentru lucrările sale filosofice dintre care enumerăm: Dialoguri, Republica şi Legile.

Sofocle

S-a născut: 496 î.Hr., în Atena, Grecia

A murit: cca. 406 î.Hr. Atena, Grecia

Sofocle era unul dintre cei trei autori care compuneau societatea poeţilor atici. Dramele lui au ajutat la revoluţionarea literaturii. A influenţat multe din operele marilor scriitori printre care se numără: Shakespeare, Freud şi Marlowe.

Era fiul unui negustor din Atena. Familia sa făcea parte din paturile sociale superioare ale societăţii ateniene, lucru care i-a permis să studieze muzica şi drama cu unii dintre cei mai mari profesori.

A avut două neveste şi o amantă. A avut mulţi copii, dar doar unul dintre ei a fost recunoscut legal ca fiu al său, copil din prima căsătorie. Cea care trebuia să-i moştenească averea era amanta lui, dar din cauza certurilor aceasta a revenit familiei.

Sofocle a scris peste 120 de piese, dar numai câteva dintre acestea au rezistat până în zilele noastre. Opera sa de căpătâi, Antigone, a fost pentru prima oară interpretată în 441. A câştigat premiul întâi frecvent la competiţii, şi a fost recunoscut pe plan european. Operele sale, contrar obiceiurilor acelei vremi, tratau subiecte filosofice, o temă aparte fiind conflictul interior.

Tucidide

S-a născut: cca. 471 – 445 î.Hr. Atena, Grecia
A murit: cca. 400 î.Hr. Tracia

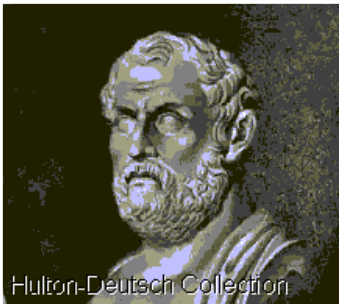

Tucidide este cunoscut pentru importantul sau text istoric despre războiul peloponeziac, care spre deosebire de stilul povestirilor istorice de înainte, era structurat în ordine cronologică, subiectul fiind abordat direct. Ca fiu al lui Olorus, un aristocrat atenian, este posibil ca Tucidide să fi crescut în Tracia, unde familia sa avea o mina de aur. Când a început războiul dintre Atena şi Sparta, a realizat importanţa acestuia şi şi-a planificat să menţioneze progresul acestuia şi deznodământul. A fost numit unul dintre comandanţii flotei, dar nu a fost strălucit

ca strateg, nereuşind cucerirea oraşului Amphipolis. Pentru această înfrângere a fost exilat 20 de ani.

Timpul însă a fost folosit cu înţelepciune. În timpul acestui exil, Tucidide a făcut cercetări şi a scris una dintre cele mai mari opere istorice ale antichităţii. Textul sau cuprinde neînţelegerile dintre Atena şi Sparta dintre anii 431 – 421, pana în 404.

Una dintre caracteristicile textului lui Tucidide este acurateţea. Atunci când datele pe care le deţinea erau nesigure, a încercat să ocolească aceste porţiuni şi să redea adevărul. Textul său însă a fost ignorat până în secolul al XIX-lea. Se bănuieşte ca Tucidide a fost asasinat.